

عنوان مقاله:

نسبت های بینا هنری، بینامتنی و تطبیقی (مقارنه ای) در شعر «خواندیدی»

محل انتشار:

فصلنامه نقد ادبی، دوره 13، شماره 50 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 42

نویسنده:

مهدی دادخواه تهرانی - lecturer at university

خلاصه مقاله:

«خواندیدی» شعری است که با هنرهای تجسمی و گرافیک پیوندی جدانشدنی دارد. مهرداد فلاح، شاعر معاصر، به جای وجه بیانی/گفتاری در این شعر، برآن بوده است وجه نوشتاری/اجرایی شعر را کانون توجه خود قرار دهد. این توجه ویژه که از نوعی هدفمندی یا نیتمندی بیرون می آید، در نهایت در خود شعر و فرم اجرامحور آن تجلی و بروز بیرونی می یابد. فلاح «خواندیدی» را «کشف مجدد نوشتار و علائم نوشتاری» در شعر دانسته است که در فرایند خواندن و دیدن شعر، به شعر «صحنه ای» تبدیل می شود. به عبارت دیگر، برهم کنش زبان و تصویر طی مناسباتی پیش اندیشیده، اجرای نهایی شعر را بر کاغذ یا صفحه نوری رقم می زند. فرض بنیادین مقاله حاضر این است که ایده اولیه شعر «خواندیدی» تحت تاثیر شعر جهانی و به ویژه شاعری همچون گیوم آپولینر بوده که به شکل نوشتاری شعر و هنرهای همچون نقاشی و سبک کوبیسم توجهی ویژه داشته است. گذشته از این، اگر در شعر کلاسیک فارسی بنگریم، برخی از شگردهای شعر «خواندیدی» در صنعت توشیح مسبوق به سابقه است. در این مقاله، نسبت های هنری، بینامتنی تأثیری و تطبیقی ای که منجر به شکل گیری ایده شعر «خواندیدی» در ذهن مهرداد فلاح گردیده، تحلیل و روشن شده است که فرایند خواندن و دیدن در هر دو قطب شاعر/خواننده چگونه است و شعر در چه فرایندی خوانده و دیده (خواندیده) می شود.

کلمات کلیدی:

comparative literature, Khandidani, Iran's contemporary poetry, Guillaume Apollinaire, Mehrdad Fallah
ادبیات تطبیقی، «خواندیدی»، شعر معاصر ایران، گیوم آپولینر، مهرداد فلاح

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1836018>

